

ת"ד 1428/09/15 - מדינת ישראל נגד אליהו אהרוני

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו
ת"ד 1428-09-15 מדינת ישראל נ' אהרוני

בפני
בעניין:
כבוד השופט דן סעדון
מדינת ישראל
ע"י עו"ד הילה דביר

המאשימה

נגד

אליהו אהרוני (אינו נוכח)
ע"י עו"ד מונה ליזה קדיז - רביע

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של נהיגה בקלות ראש הגורמת חבלה של ממש. על פי עובדות כתב האישום, נהג הנאשם ביום 13.3.15 ברחוב חנוך בת"א ממערב למזרח והתקרב לבית מס' 20. אותה עת הלכה על המדרכה הנפגעת, ילידת 1955 בכיוון נסיעת הנאשם ומלפניו. הנאשם נהג על המדרכה בחוסר זהירות, לא הבחין מבעוד מועד בנפגעת ופגע ברגלה הימנית. כתוצאה מהתאונה נגרמה לנפגעת חבלה של ממש (חבלה ברגל שהצריכה אשפוז ושיקום).

הצדדים הגיעו ביניהם להסדר מסגרת לפיו התביעה תורשה לטעון לעונש ל- 4 חודשי פסילה בעוד שההגנה תורשה לטעון ללא פחות מ- 2 חודשי פסילה. כמו כן סוכמו רכיבים של פסילה על תנאי וקנס.

טיעוני הצדדים לעונש

2. מטיעוני התביעה עולה כי הנאשם נוהג משנת 2011 ולחובתו 4 הרשעות קודמות בתעבורה וכן עבר פלילי. הסנגורית טוענת כי יש לזקוף לזכותו של הנאשם את העובדה כי הודה ונטל אחריות בהזדמנות הראשונה. עוד נאמר כי לנפגעת בתאונה יש עבר רפואי שהשפיע על תוצאות התאונה כאמור. ההגנה הציגה לעיוני פסקי דין, חמורים יותר ממקרה זה לשיטתה, בהם הוטלו עונשי פסילה קלים יותר. הנאשם, נטען, מנהל היום אורח חיים נורמטיבי ולומד.

דין והכרעה

3. אפתח בקביעת מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבותיה. נסיבות אלה, כאמור כוללות רכיבת כלי רכב מנועי על מדרכה המוגדרת מקום מבצרים של הולכי הרגל. ברור כי נהיגה בנסיבות כאלה, ככל שהיא כלל מותרת, מחייבת את הנהג לנקוט משנה זהירות שמא יפגע בהולך רגל שזה מקומו "הטבעי". במקרה שלפנינו, כשל הנאשם מלשמור על זהירות ראויה ובנסיבות העניין אני סבור כי מדובר ברשלנות ברף משמעותי. אשר להיקף החבלות: כתב האישום בו הודה הנאשם אינו ברור בעניין זה. כל שצוין הוא קיומה של חבלה ברגל שהצריכה אשפוז ושיקום מבלי לפרט את מהות החבלה. לא הוצגו, מטבע הדברים, מסמכים רפואיים תומכים כך שאין לי אלא להניח, לטובת הנאשם, כי מדובר בחבלה של ממש ברף הנמוך. אינני מקבל את טענת ההגנה לפיה החבלה היא פועל יוצא של היסטוריה רפואית של הנפגעת. הלכה היא כי בהינתן יכולתו של הנאשם לצפות את "סוג הנזק" יהיה הנאשם אחראי להיקף הנזק - יהיה זה כאשר יהיה - גם כאשר היקף הנזק הוא פועל יוצא של "גולגלתו הדקה" של הנפגע (ראו: ע"פ 707/83 אהרון פטרומיליו נ' מדינת ישראל, פ"ד לח(4) 821).

4. לאור כל האמור, ניתן לקבוע כי מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבותיה נע בין פסילה כחוק (3 חודשים) פסילה על תנאי וקנס לבין פסילה של עד 6 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. במקרה שלפנינו, אני זוקף לזכותו של הנאשם את הודייתו המהירה במיוחד לו ונטילת האחריות. מנגד, יש לזקוף לחובתו את עברו, תוך מתן משקל מתאים לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות ועד היום.

בהתחשב במכלול השיקולים דלעיל ומתחם הענישה שהוצג, אני גוזר על הנאשם - בגדר ההסדר שהוצג - את העונשים הבאים:

1. פסילה מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה למשך 3 חודשים. הנאשם יפקיד רישיונו במזכירות בימ"ש זה עד ולא יאוחר מיום 1.4.16.
2. פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
3. קנס בסך 1500 ₪ לתשלום ב- 3 תשלומים רצופים ושווים החל מ- 7.3.16 ובכל 7 לחודש עוקב. יש לקבל שוברי תשלום ממזכירות בימ"ש זה.

זכות ערעור לבית המחוזי בת"א תוך 45 יום

ניתן היום, כ"ח שבט תשע"ו, 07 פברואר 2016, במעמד הצדדים.

